

Bespreek de lading van het woord 'homo'

Uit de folder die docenten aan het einde van de masterclass meekrijgen, vier tips om homoseksualiteit in de media te bespreken met leerlingen:

1 Mediabewustwording
Ga na of leerlingen homo-beelden hebben gezien en bespreek ze. Vraag naar de

verschillen tussen hetero- en homobeelden.
2 Mediabegrip
Leer jongeren objectief te beschrijven wat ze zien of horen en probeer te doorgronden welke belangen de zender van de boodschap heeft.
3 Mediagedrag
Vraag open naar het media-

gedrag van leerlingen, bespreek de emotionele lading van woorden als gay en homo, en bespreek gedrag op sociale media.
4 Media-attitude
Geef leerlingen de kans om een eigen mening te vormen, bied ruimte voor meerdere interpretaties.

voor het mogen uitkomen voor je homoseksualiteit in het Amerikaanse leger.

Foto Gregory Rec / EPA

Guy Lhoest (51), mediathecaris op het Heerbeeck Collega in Best. 'Spangas had ik nog niet gezien, dat kan ik zeker aanraden bij een docent maatschappijleer.' Lhoest beheert de bibliotheek, en assisteert docenten als mediacoach.

Hoewel Lhoest op een school van negentienhonderd leerlingen werkt, staat hij nooit stil bij homoseksualiteit. 'Het is een leemte in mijn kennis.' En daar wil hij van af. 'Ik zag laatst een meisje in de bieb enorm lachen om een website vol met racistische grappen. Toen ik haar daar op aansprak, antwoordde ze: maar er zit toch geen allochtoon naast me? Wie weet zijn er ook wel sites met homograppen waar ik niet van af weet.' De netjes gekamde Brabander in ruitjesblouse is vanmiddag in elk geval wakker geschud. 'Homo is als scheldwoord zo ingeburgerd, maar ik moet vaker stilstaan en me afvragen: is dit normaal?'

Er is veel gesteggel over (homo)seksuele voorlichting op scholen. De Tweede Kamer wil homo-voorlichting in het basis- en voortgezet onderwijs verplichten, een plan dat het COC ondersteunt. Maar mi-

nister Van Bijsterveldt (Onderwijs) vindt dat scholen al voldoende mogelijkheden hebben om seksualiteit onder de aandacht te brengen. Delver vindt dat niet alleen de voorlichters van het COC een uurtje op scholen moeten langskomen, maar dat ook heterodocenten goede voorlichting moeten kunnen geven. 'Dat is ook verrassender voor de leerlingen.' Delver wil toewerken naar professionele voorlichting over homoseksualiteit en media. 'Waarvan je het effect echt kunt meten.'

In zijn masterclass probeert Delver docenten te motiveren verder te kijken dan reguliere tv-programma's. 'Lady Gaga is een fenomeen, zij doet meer voor de homo-emancipatie dan wij allemaal bij elkaar. Zij is écht goed.' In de zaal wordt gemompeld, maar Delver is in elk geval fan.

Ook moeten docenten nieuwe media als Geenstijl beter in de gaten houden. 'Je kunt ervan vinden wat je wilt, maar Geenstijl is een belangrijke bron.' Een vrouw in de zaal twijfelt: 'Ze steken altijd de draak met homo's, maar als er een in elkaar wordt geslagen door wat Marokkanen, staan ze aan zijn kant.'

Voor Yvette Wellens (52) gaan deze discussies een stap te ver. Ze geeft gezondheidszorg en welzijn op het Taalcentrum Almere, een school voor kinderen van asielzoekers en kinderen die uit het buitenland hierheen worden gehaald, die een taalachterstand moeten wegwerken voordat ze regulier onderwijs kunnen volgen. 'Ze komen uit landen als Somalië en Afghanistan, waar homoseksualiteit niet bespreekbaar is.' Waar andere docenten al over beeldvorming discussiëren, worstelt Wellens nog met bewustwording.

Hoewel de van Curaçao afkomstige docente 'geen kind van school wil laten gaan zonder seksuele voorlichting', komt het onderwerp homoseksualiteit in haar lessen slechts sporadisch aan bod. Te weinig tijd, andere prioriteiten. 'Als ik er aan toe kom, behandel ik het. Maar het blijft vaak bij het aanspreken van leerlingen als ik ze hoor schreeuwen op de gang: hé homo, hou op! Dan moet ik ze vaak uitleggen hoe het zit, want door hun beperkte begrip van de taal is de eerste manier waarop ze het woord homo gebruiken helaas als scheldwoord.'

TV recensie

JEAN-PIERRE GEELLEN

Orakel

Daar zat hij weer: Hans Wiegel. Oog in oog met Sven Kockelman, in diens gelijknamige interviewrubriek. Dat was even geleden, al gauw een paar maanden. Even leek het erop dat 'het orakel uit het hoge Noorden', zoals de 'VVD-mastodont' (ook zo eentje) steevast wordt aangekondigd, zijn abonnement op tv-rubrieken had moeten inleveren. Een jaarlang was hij de bedrijfspoedel van *Uitgesproken WNL*, dat hem wekelijks met een bezoekje vereerde in wegrestaurants.

Gelukkig zat hij nog in de redactie-Rolodex van *Oog in oog*. Onder de 'K' van 'Komt altijd'.

Oog in oog is een prettig soort rubriek. Anders dan in veel talkshows, waar de amusementsfactor nooit uit het oog mag worden verloren, is hier ruimte voor een serieus gesprek, wel 25 minuten lang, ononderbroken door publiek, gelach of interrupties van andere gasten. Ook wel weer eens lekker.

Sven Kockelman verstaat daarbij de kunst zich vast te bijten in zijn gast, met wisselend succes (een vraaggesprek met Marine Le Pen volbracht Sven vorig seizoen in onberispelijk en bewonderenswaardig Frans, maar hij bleef desondanks machteloos tegenover haar rappe retoriek en feitenkennis), maar hij vergeet zelden de vraag waarop hij geen antwoord lijkt te krijgen.

Toch was het de vraag wat hij van Wiegel werkelijk wilde weten. Maar misschien doet dat er ook niet toe, met een gast als Wiegel - Joost Eerdmans weet daar alles van.

Gaat dit kabinet de eindstreep halen? 'Dat weet je nooit', wist Wiegel. 'Het enige dat je in politiek zeker weet - dat weet u natuurlijk ook - is dat je nergens zeker van bent.'

Wat hij vond van het optreden van Wilders, vorige week? Die 'schieft af en toe te los uit de mouw', vond Wiegel. Hij had te veel op de man gespeeld. En: 'Zoals hij de heer Cohen tegemoet trad, dat stoorde mij. Die heeft het als fractievoorzitter - dat weet iedereen - toch al niet gemakkelijk.'

Het geslepen raffinement zat hem in het 'dat weet iedereen'.

Of hij nog invloed had, wilde meneer Kockelman weten. Wiegel: 'Op sommige punten wel.'

25 minuten serieus gesprek, ook wel weer eens lekker

Of hij nog ooit premier wilde worden. 'Dat is niet reëel.' En 'meneer Zalm' heeft ten tijde van de ruzie met Rita Verdonk 'iets buitengewoon onaardigs over haar gezegd'. Wat dan, dat moesten we thuis zelf maar opzoeken.

Hij kijkt tegenwoordig niet meer de camera in, ooit zijn legendarische truc waarmee hij de kijker rechtstreeks leek toe te spreken, tot ongemak van de interviewer tegenover hem.

Wel praat hij nog in zijn eigen Ollie B. Bommeltaal. Die wijkt fundamenteel af van de jip-en-janneketaal waarvoor zijn partijgenoot wijlen Hans Dijkstal ooit pleitte. Wiegel heeft het over 'ochend' waar hij de ochtend bedoelt. Hij spreekt constant over 'pootiek', en ja, eenmaal verlegen, dan blijf je dat je hele leven - daar had hij het vanavond nog over gehad, met 'een vriendje'.

Wiegel is nog steeds de sluwste vos. Hij zat er toch maar mooi, en hield zijn persoon (en zijn persoonlijk leven) netjes verborgen achter de voordeur, zoals hij bij het einde van het gesprek beaamde toen Kockelman het waagde toch nog even te beginnen over de trieste dieptepunten in zijn leven. Zijn gezinsleven ging en gaat niemand wat aan, zei Wiegel, en daar had hij gelijk in.

Niets was je wijzer geworden, want hij had niets gezegd. Al weet je ook dat nooit zeker, in de hogere Wiegelkunde.